

Několikrát už jsem, v podobných svých výlevech, vyjádřil obavu abychom se neuzábavovali. V tomto inkriminovaném víkendu to hrozilo akutně. V pátek i v neděli, po velkých přípravách své umění předváděli lhotští ochotníci, v Blatnici otevřeli budy a přitom proběhl v Dolněmčí hezký košť vína souběžně s Novoveským zpíváním lázeňským. Pro sportovce samozřejmě nedělní okresní liga kolidující s vrcholícím světovým šampionátem hokejovým, to vše doplněné náročným turnajem starých pánů fotbalových. A

k tomu ještě akce nosné. Lhotská folklorní na Bočkovém a regionální celovíkendová unescová Jízda králů Kunovská. Pro některá děvčata byla neodolatelná velká výstava květin i s bohatým doprovodným programem v Popovicích. Co bylo zároveň připraveno pro hlavní konzumenty produktů šoubyznysu z řad mladších spoluobčanů ani netuším. Pro některé jiné byla ještě dilematem místní nedělní odpolední mše k výročí P.Šuránka s valnou hromadou Matice svatoantonínské. To ale ne jenom pro zábavu, stejně jako páteční noc žalmů, která stála za zanamování veřejnoprávní i křesťanské televizi. Každý musí uznat, že všechno se stihnout nedá. Nevadí, pátá velmoc novinářská je připravena posloužit a informace dodat.

Nejčerstvější regionální zprávy sú k dispozici v pondělí v okresním plátku patřícím a sloužícím Synotu. Tož čtu den poté. *Bleska přivítali suchým rohlíkem* – hlásá titulky z Jízdy králů. Tož to je zajímavá zpráva. Vedle toho skromější nadpis - *Hafan ubránil májku*. Aj to je potřeba vědět pro spokojený život? Otočím a hotová bomba – *Majk Spirit se přijede vykoupat !!!* Naša najmladší Gabča sa mě už kolikrát ptala: „Proč to ty lidé dělajú“? „Fakt nevím“, přiznávám vždycky doufaje, že tým otcovskou autoritu spíš posílím než oslabím. Minimálně mě eště nenapadlo hlásit do novin, že sa chystám kúpat. Potom sem už velmi zběžně prolístoval všech 32 (!!!) stránek inzerátů a podobně hodnotných informací až sem sa dostal na stranu úvodní. *ČTVRTEK. DEN KDY ZKOLABUJE DOPRAVA?* Sice s otazníkem na konci, ale jinak velice přesvědčivě hlásá tento „deseticentimetrový“ titulky další problémy (když oni přeháňajú furt, také sem nejakým centimetrem nešetřil). Ale proč sa pořád strašíme? Jakú to má to cenu???

Toto „dokonalé“ zpravodajství ve spojitosti s Bleskem, koněm královým, mně připomělo epizodu z románu rakouského spisovatele Roberta Musila *Muž bez vlastnosti*. V kapitole *Geniální kůň* se popisuje jak nepochopitelné připadlo, někdy před sto léty, použít v novinách toto spojení. Vždyť kůň může být vraný i rychlý, arabský nebo aglický, plnokrevný, ušlechtilý, třeba i dobrosrdečný či krásný. Ale genialita je snad něci jiného! Za uplynulé století uteklo stejně vody jako za ta předcházející. Jak se ale, během té doby vyvinul moderní člověk! Rozvinul demokracii, zrušil mnohá tabu, zrychlil co se dalo, nastolil nová témata i způsoby komunikace. Logicky tím ve větší míře zatlačí do ústraní nmoderní věci duchovní, uvažování o morálce, nebo třeba, trívě tak samozřejmou znalost desatera. Jak se tedy můžeme divit nedodržujeme-li to co ani neznáme? Alespoň už se nestrašíme peklem. Zato krizí, zácpou a všudypřítomnými podvody neustále. A ještě se otravujeme. Už i jídlem. Ještě že už jsme tak otrlí a tolik toho sneseme vzhlížejíc k idolům moderního světa. Zlatý *Geniální kůň*. Samozřejmě každý má svůj rozum a povinnost ho užívat. Stejně jako oči. Proto může vidět světlo - světlé příklady a vydávat se za nimi. V zemědělské škole nás učili, že etologie je věda o vlivu prostředí na organismus. A ta masmediální virtuální realita snaží se mítí vliv velký. S jakými důsledky? Není-li nám dopřáno dostatečného klidu vnějšího, těžko je udržovat ten vnitřní. Toho bychom se měli bát.

Na Bočkovém sa, k príležitosti letošnej akcie dodalo podkroví. Měl s tým starší a šikovnejší brácha práce dost, ale podařilo sa. A ho to aj baví. Jaký je včíl pořádek na domečku, takový je aj v celém krůžku. Všecko na svém místě, všeci mosijú na slovo poslúchat. Když sme sa okolo druhej odpolední scházali, ovárek už začínal mladší, šikovnejší brácha porcovat. První zájemci, po nedělním obědě překvapivě rychle vyhládlí, už sa začínali řadit u pultu. My sme si šli se sborem nejdřív zazpívat na plac poté co cimbálovka zahrála na úvod. Zato

sme nafasovali lístky na pivo aj jídlo. Tož sme podnávratím neco zobli, aj trochu vína na zapití bylo. Jak sme mu došli na chuť mohli sme si přikúpit. Aj piva si každý mohl kúpit kolik kdo chtěl. Zato sme šli eště zazpívat. Písničky vybíral Petr Radoch, který zajišťoval prostřednictvím jejich Štěpána aj příznivé zpravodajství hokejové, nakonec bronzové. Zazpívali sme si docela dobře aj pár písniček s muzikú, které by sme mohli dat na Antonínka. Atmosféra sa ale bůhvíjaká neudělala a tak sa osazenstvo začalo poměrně brzo rozcházet. Posledních pár nás eště posedělo s Jarú Strnadem, který si za nama přisedl na pohárek a trochu aj na husle hrál. Také sa ale za chvíli mosél zvihnút, lebo sa ze Zlína nechal dovést a šofér zavelel kodchodu. Místní sa rozcházali aj kvůli večernímu představení ochotnickému. Tož zábava sice trochu vázla, ale zas sa dobře prodávalo. Nemože člověk chtět všecko.

PS: Na druhý deň poslal Laďa Hanák esemesku, že by si rád došel zazpívat s nama na sečení. Když včíl nemohl. Šak sme všeci viděli jak poctivo vozil kočár s druhorozenú. Nevadí, aj tak sme rádi.

Václav V.Hájek v Ostrožské Lhotě - začerstva, aj trochu kriticky, den poté 21.mája 2012

